

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

13 februari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het blokkeren van de jobkaart door de federale minister van Arbeid

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet T-interim en Werkholding

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gesco-tewerkstelling in de Centra voor Thuiszorg

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over kinderopvang in Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de installatie van een Subregionale Begeleidingscel Kempen in het kader van het Urgentieprogramma tot behoud van het Kempense industriële weefsel

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 13 februari 2003

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.17 uur.*

Interpellatie van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het blokkeren van de jobkaart door de federale minister van Arbeid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Dillen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het blokkeren van de jobkaart door de federale minister van Arbeid.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, werkgelegenheid is een thema dat elk van ons na aan het hart ligt. Zeker in de huidige moeilijke situatie moet het een absolute prioriteit vormen.

Jammer genoeg is de werkgelegenheid voor het eerst sinds halfweg de jaren negentig sterk gedaald. Bijzonder dramatisch is daarbij dat de jeugdwerkloosheid op een jaar tijd is gestegen met 26 procent. Die stijging treft vooral laaggeschoolden, maar ook hoger opgeleiden. Ook de werkloosheid bij ouderen neemt toe. We kunnen dus spreken van een conjunctureel probleem.

Om die bijzonder negatieve spiraal proberen om te buigen, hebt u in het najaar van 2002 de jobkaart gelanceerd, die is ingaan vanaf januari 2003. Uit de pers bleek dat dat is gebeurd met instemming van de Vlaamse werkgeversorganisaties en de Vlaamse vakbonden. Het is belangrijk dit even te beklemtonen.

Het systeem is gekend. De werkloze jongeren krijgen na het volgen van een sollicitatietraining bij de VDAB een jobkaart. De doelstelling ervan is het

waarborgen van een individuele beroepsopleiding in een onderneming, een IBO. Er wordt met andere woorden voor gezorgd dat de jongeren via bijscholing uit de werkloosheid geraken. Dit systeem is efficiënt om mensen met onvoldoende ervaring en kennis geschikt te maken voor de arbeidsmarkt, ook voor functies waarvoor geen schooldiploma werd behaald. De jongere behoudt zijn of haar werkloosheidsvergoeding en het bedrijf betaalt er een premie bovenop voor de verrichte arbeid. De Vlaamse overheid zou een deel van de opleidings- en begeleidingskosten op zich nemen.

Mijnheer de minister, het was uw bedoeling om 4500 jongeren een vaste baan in een bedrijf te bezorgen. Het is een positief initiatief waarmee u wilt voorkomen dat jongeren blijven wachten op een job in hun beroepssector, terwijl er voor andere beroepen en vacatures te weinig kandidaten te vinden zijn. Ook de doelstelling is positief : hoop op een stijging van de kansen op een job voor de jongere werklozen. Het is bovendien een sociaal initiatief dat onze steun verdient.

Helaas denken uw federale collega's er anders over. Het antwoord van de federale overheid op dit initiatief is opnieuw verzet. Voor de zoveelste maal komt er op een positieve Vlaamse maatregel een federaal njet als reactie. Opnieuw is de reactie de blokkering van een nuttig initiatief. Na het dossier van de aanmoedigingspremies voor tijdskrediet, na de zorgverzekering, na de Vlaamse CAO's, is dit opnieuw een botsing tussen u en de federale minister voor werkgelegenheid, mevrouw Onkelinx.

De resultaten van de vorige discussies kennen we – denken we maar aan het blokkeren van het tijdskrediet. Officieel betrof dat evenwel geen verzet van mevrouw Onkelinx, maar van de Waalse regering. Het dossier werd echter heel duidelijk en goed voorbereid op haar kabinet. Dat gebeurde samen met haar echtgenoot die toentertijd als advocaat de belangen van de Waalse regering behar-

Dillen

tigde. Door deze vele manoeuvres kwam het dossier op de tafel van de federale regering terecht. Die nam het Vlaamse initiatief over. Op die manier bellemmerden de Franstaligen een eigen positieve dynamiek in het Vlaamse tewerkstellingsbeleid.

Ook bij dit dossier merken we eenzelfde houding van de federale minister. Diverse argumenten worden daarbij naar boven gehaald. Volgens minister Onkelinx zal het systeem zich beperken tot de aanpassing aan de job zonder bijkomende beroepskwalificatie en kan dit niet worden beschouwd als beroepsopleiding.

De RVA en de federale woordvoerders van de vakbonden en de werkgeversorganisaties voeren andere argumenten aan. Ten eerste vrezen ze voor misbruiken. Ze zijn bang dat de werkgevers de jongeren zullen gebruiken als goedkope arbeidskracht en zullen verzaken aan de plicht om de jongeren een behoorlijke opleiding te geven. Dat is niet correct, want de VDAB kan perfect nagaan of de werkgever de jongere een opleiding geeft. Ten tweede zou de kostprijs te hoog zijn en de budgettaire impact onaanvaardbaar. Hun derde argument is een zogenaamd formeel argument : er is geen voorafgaand overleg gepleegd.

In de marge wens ik duidelijk te beklemtonen dat net zoals bij het dossier van de tijdscredieten, het standpunt van de Vlaamse werkgevers en vakbonden duidelijk lijnrecht tegenover dat van de federale werkgeversorganisaties en de woordvoerders van de federale vakbonden staat.

Het gevolg van dit alles is het gevaar dat de directeurs van de werkloosheidsbureaus de jobkaart niet kunnen erkennen. Bijgevolg mag de jongere tijdens de opleiding geen uitkering ontvangen en dreigt de RVA ermee de uitkeringen van jongeren met een jobkaart te schrappen.

Enkele dagen later vernamen we via de pers dat minister Onkelinx haar standpunt zou hebben gemilderd, dat ze geen graten meer zag in uw initiatief en dat het enkel om een uitbreiding van een bestaande regeling ging, waarvoor echter geen budget bestaat. Het kan met andere woorden niet worden gefinancierd en komt er dus niet.

De minister werd hierover geïnterpelleerd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, door mevrouw D'Hondt. Ik heb haar antwoord er volledig op nagelezen : wat de jobkaart betreft, is ze zeer vaag gebleven. Ook na het zogenaamde milderen

van haar standpunt heeft ze in het federale parlement dus geen duidelijk antwoord gegeven.

Met andere woorden, opnieuw is er discussie. Opnieuw is er onduidelijkheid en onzekerheid over een Vlaamse stimulerende positieve sociale maatregel. Opnieuw wordt een Vlaams tewerkstellingsbeleid geblokkeerd. Dat betreurt ik ten zeerste, en naar ik vermoed vele leden met mij. Opnieuw probeert de federale regering, of minstens één Franstalige federale minister, stokken in de wielen te steken en een Vlaams initiatief te boycotten.

Mijnheer de minister, Vlaanderen mag niet langer aanvaarden dat de Franstaligen de eigen Vlaamse aanpak steeds blokkeren, boycotten en tegenwerken. De Franstaligen hebben geen enkel excuus hiervoor. Ook de huidige verslechterende economische situatie, die sommigen nu als argument aanhalen, is dat niet, integendeel. We moeten ervoor zorgen dat Vlaanderen dringend meer middelen krijgt, en meer instrumenten om een beleid te kunnen voeren dat beter aansluit bij de eigen noden en productiviteit. Dit zijn niet de woorden van het Vlaams Blok. Het is duidelijk het standpunt van het VEV.

Vlaanderen heeft een aantal exclusieve bevoegdheden. Ik denk dat de Vlaamse regering met de toegewezen materies haar zin zou moeten kunnen doen. Maar keer op keer als Vlaanderen die eigen bevoegdheid – hoe beperkt ook – wil gebruiken, verzetten de Franstaligen zich daar tegen, zeker wanneer het gaat over thema's die behoren tot de sociale zekerheid en het tewerkstellingsbeleid. Dit heeft veel te maken met jaloezie, omdat Vlaanderen zich terzake een veel actiever beleid kan veroorloven. Franstalige politici kunnen het niet aan hun kiezers verkocht krijgen dat u de Vlamingen meer voordelen wil geven. Maar dat is niet de hoofdreden. De belangrijkste reden is de vrees voor een verdere regionalisering van de sociale zekerheid. Elk Vlaams initiatief wordt in het zuiden beschouwd als de voorbode van een bredere en op termijn zelfs totale splitsing van de sociale zekerheid. Dit is echter een te verkrampte manier om de natuurlijke dynamiek van Vlaanderen af te remmen. Deze wijze van handelen levert de Franstaligen geen enkel voordeel op. Integendeel, ze wekt in Vlaanderen steeds meer wrevel en zal het scheidingsproces enkel aanwakkeren. Niet dat ik dat betreurt. Of, zoals een bekend hoofdredacteur het een aantal maanden geleden formuleerde : 'Hoe meer boycotacties Vlaanderen en de Vlamingen mogen ondervinden, hoe vlugger hier de geesten zullen rijpen om het scheidingsproces te versnellen'.

Dillen

Mijnheer de minister, naar aanleiding van dit zoveelste dossier durf ik opnieuw een oproep te doen aan uw adres, om te blijven pleiten voor meer bevoegdheden, voor meer autonomie. Ik durf er hier bij u op aan te dringen hard op tafel te slaan en er binnen het Overlegcomité bij uw federale collega's op aan te dringen eindelijk de kans te krijgen volledig autonoom, zonder voortdurende pesterijen en boycotacties, uw bevoegdheden te kunnen uitoefenen, en dat in afwachting van meer bevoegdheden. Maar dat is dan een andere discussie. Er zijn nu eenmaal grondige verschillen inzake de opvattingen over de opbouw van de staat en de economie en net zozeer inzake mentaliteit en resultaten. Vandaag beschikt u helaas niet over voldoende beleidshefbomen om een dynamisch en aangepast beleid te voeren, in volle onafhankelijkheid. Het ontbreekt u jammer genoeg aan een aantal belangrijke bevoegdheden. Andere bevoegdheden zijn dan weer zeer complex en versnipperd.

Maar ik dring er toch op aan dat u die zeer beperkte bevoegdheden volledig autonoom zou uitoefenen en niet zou zwichten voor de Franstalige druk. Ik kom tot mijn vragen. Wat is de precieze stand van zaken in dit dossier? Eerst waren er de persartikels waarin minister Onkelinx en de woordvoerders van de RVA zeer duidelijk neen zeiden tegen de jobkaart. Naderhand werd dit genuanceerd, maar de minister heeft geen duidelijk en ondubbelzinnig antwoord willen geven in het federale parlement. Was u verplicht om voorafgaand overleg te plegen met de RVA? Op basis van welke reglementering?

Enkele dagen na het uitlokken van het incident werd gezegd dat men het dossier zou laten rusten tot het beheerscomité van de RVA een standpunt had ingenomen. Minister Onkelinx kondigde naderhand aan dat ze wel wou terugkomen op haar aanvankelijke standpunt, maar dat ze eerst het dossier nog eens wilde analyseren. Is er ondertussen een definitief standpunt van het beheerscomité van de RVA? Bent u daarvan op de hoogte? Want dat behoort natuurlijk niet tot uw verantwoordelijkheden. Hebt u ondertussen al overleg gepleegd met minister Onkelinx? Welke initiatieven hebt u inmiddels genomen om uit deze nieuwe impasse te komen en de Vlaamse jobkaart voor de Vlaamse – hoofdzakelijk, maar niet louter laaggeschoolde – jongeren niet op de helling te zetten? Vandaag las ik in Metro dat het uw standpunt zou zijn dat de jobkaart er wel komt. Ik had daar graag duidelijkheid over gehad. Kunt u de onzekerheid in dit dossier wegnemen?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, wat is de stand van zaken, wat is er gebeurd en wat zal er gebeuren? De jobkaart werd niet door de federale minister geblokkeerd. Wel werd de invoering van de jobkaart besproken op het beheerscomité van de RVA op 23 januari 2003. Vanuit het beheerscomité werden volgende opmerkingen geformuleerd. De koppeling van het individueel beroepsopleidingssysteem, het IBO-systeem, aan het collectieve jeugdwerkplan kan leiden tot een extra uitgave waarin niet was voorzien, omdat het als een algemeen systeem zou worden gebruikt. Er was geen voorafgaand overleg geweest en er was een opmerking over de budgettaire weerslag. Met deze opmerkingen maar zonder een conclusie te trekken, is het beheerscomité naar de federale minister van Arbeid gestapt.

Op 4 februari 2003 werden tijdens een onderhoud ongeveer volgende conclusies getrokken. Het gebruik van de jobkaart wordt altijd door de VDAB in overleg met de werkgever en de cursist besproken en het opleidingsplan wordt gezamenlijk opge maakt. Er is dus controle door de VDAB. De jobkaart brengt geen wijziging aan de bestaande regelgeving inzake de individuele beroepsopleiding. Er is geen budgettaire weerslag voor de federale overheid, wel integendeel, gezien het de bedoeling is om de jongeren uit de werkloosheid te weren.

Dit betekent dat er niets aan de hand is en dat de jobkaart gehandhaafd blijft. Uit contacten met minister Onkelinx blijkt dat zij werkt aan een versterking van het systeem. We zullen de komende dagen of weken kunnen aankondigen dat de jobkaart met steun van federaal minister Onkelinx nog sterker uit de hoek zal kunnen komen. Een negatief aangekondigd verhaal zal wellicht eindigen in een superpositief verhaal van goede samenwerking tussen de federale minister en de Vlaamse minister.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan alleen maar tevreden zijn dat de jobkaart niet op de helling komt te staan. Ik stel me wel de vraag waarom dan vanuit Franstalige hoek keer op keer eerst een hele heisa wordt gemaakt over elk Vlaams initiatief op het vlak van de sociale zekerheid en de tewerkstelling, niet enkel door de RVA maar ook door federaal minister Onkelinx. Waarom heeft minister Onkelinx in het federaal parlement niet de moed gehad om onmiddellijk duidelijkheid te creëren toen ze over deze zaak werd geïnterpelleerd door

Dillen

mevrouw D'Hondt en mevrouw Van de Castele ? Ik betreur deze handelwijze want de zeer negatieve houding van de Franstaligen blijft toch steeds hangen.

Minister Renaat Landuyt : Het is niet aan mij om de houding van minister Onkelinx te duiden, maar ik vermoed dat een en ander te maken heeft met het feit dat er enkele dossiers zijn geweest waarin ik woord heb gehouden. Ik heb namelijk vanaf het begin gezegd dat ik als jurist er alles aan zou doen om mijn bevoegdheden maximaal uit te oefenen. Aangezien ik dat systematisch doe, is minister Onkelinx dubbel voorzichtig geworden voor ze reageert. Er heerst wel een zekere schrik in bepaalde kringen dat ik meer zou doen dan mijn bevoegdheid toelaat. Ik heb altijd gezegd dat ik extreem ver zal gaan in het uitputten van mijn bevoegdheden. Inhoudelijk hebben we nog nooit iets moeten toegeven.

Mevrouw Marijke Dillen : Waarom moeten er dan altijd eerst grote discussies met de Franstaligen zijn ?

Minister Renaat Landuyt : Daar moet men koelbloedig in blijven. De strijd gaat verder en de resultaten tellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet T-interim en Werkholding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Schuermans tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitvoering van het decreet T-interim en Werkholding.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Vlaams Parlement heeft vorige zomer een decreet aangenomen betreffende de oprichting van de t-groep en Werkholding. Dat heeft tot gevolg dat de zogenaamde meritdiensten, de betalende diensten, werden losgekoppeld van de VDAB. Het uitzendkan-

toor werkte vroeger onder de naam t-interim. Die naam werd behouden. De andere diensten werden gegroepeerd onder de naam Ascento.

De particuliere sector, namelijk Federgon, is steeds vragende partij geweest voor een opsplitsing van deze commerciële diensten om op dezelfde concurrentiële basis te kunnen werken.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Vandaag is T-interim een van de spelers op het terrein en kan tot onze organisatie toetreden. Welke marktpositie bekleedt t-interim vandaag ? Hoe verloopt de samenwerking met de privé-sector ? Nog voor het decreet, waarvan hier sprake was, tot stand kwam, werd melding gemaakt van een samenwerkingsverband met de groep Start. Staat er nog meer samenwerking op stapel ? Waarom is t-interim nog niet toegetreden tot Federgon, de organisatie van de uitzendbedrijven ?

Minister Renaat Landuyt : T-interim zou vandaag in Vlaanderen de vijfde plaats op de uitzendmarkt bekleden. De verzelfstandiging zorgt ervoor dat de vroegere discussie vervalft over het feit dat T-interim op de markt werd bevoordeeld. Ook op Europees vlak wordt dit standpunt, gelet op de vele procedures die aanhangig werden gemaakt, bevestigd. T-interim kan nu ook louter commercieel volwaardig functioneren, dankzij het feit dat de commerciële activiteiten in een NV-structuur werden ondergebracht. De sociale bewaking gebeurt via een vennootschap met een sociaal oogmerk. Het is voor het eerst dat we deze formule voor een holding gebruiken.

Wat de samenwerking met de privé-sector betreft, is mij gezegd dat zij goed tot uitstekend verloopt. In het verleden bestond al samenwerking met bijvoorbeeld Vedior in het kader van de sociale uitzendkantoren Instant-A in Antwerpen, Mechelen, Vilvoorde en Oostende. Zo was er bijvoorbeeld samenwerking rond tewerkstelling van ouderen via het Daikin-project. Het ging om een progressief project waar tijdelijk werk aan oudere mensen werd aangeboden die juist op een andere manier nog willen werken. Daarvoor werd met een privé-bedrijf samengewerkt.

Wij hopen dat T-interim als lid van Federgon wordt aanvaard. De leiding van Federgon stond daar tot voor kort niet voor open en wachtte liever af tot de autonomie werd geformaliseerd. De formele akten zijn zo goed als opgesteld. Vanaf oktober 2002 werd als vennootschap in oprichting gewerkt en

Landuyt

vanaf januari 2003 volledig volgens de vennootschapsstructuur. Wij wachten op de goedkeuring door de algemene vergadering van de beroepsfederatie Federgon om als lid te worden aanvaard.

De heer Eddy Schuermans : Hoeveel bedraagt het marktaandeel precies ? De rangschikking op zich zegt immers niet zoveel.

Minister Renaat Landuyt : Van zodra T-groep als lid van de beroepsfederatie wordt aanvaard, zullen we daar automatisch een beter zicht op krijgen omdat er dan beter en juister kan worden vergeleken.

De heer Eddy Schuermans : Ik weet niet of dat wel noodzakelijk is. Er zijn nog wel uitzendbedrijven die geen lid zijn van Federgon, maar waarvan het marktaandeel wel kan worden bepaald. Het lidmaatschap is niet nodig om de marktpositie nader toe te lichten.

Minister Renaat Landuyt : De vergelijkingen kunnen alleszins gemakkelijker worden gemaakt. Het percentage kan ik niet uit het hoofd opnoemen. Er is permanent discussie over. De vijfde plaats betekent het vijfde grootste deel van de markt. In 2002 werd voor T-groep een groei van ongeveer 10 procent vastgesteld. Dat is een uitstekend resultaat.

De positie is zeker niet verzwakt. Ik zal de gedetailleerde cijfers opvragen en aan u overmaken. We weten alleen dat T-groep met 10 procent is gegroeid in 2002. Onze positie is relatief gezien dus niet verzwakt. Ik wil u natuurlijk meer gedetailleerde cijfers bezorgen.

De heer Eddy Schuermans : Zijn er ook structurele nationale of internationale samenwerkingsverbanden waarbij T-interim in een vennootschap samen met andere bedrijven optreedt ? In het verleden hebben we daar al voorbeelden van gezien.

Minister Renaat Landuyt : Start heeft problemen gehad binnen een samenwerkingsovereenkomst. We gaan nu na welke activiteiten we nog kunnen redden en daarover wordt onderhandeld.

Vergeet niet dat deze regering ervoor heeft gekozen om verzelfstandiging door te voeren zonder te privatiseren. Het is dus niet de bedoeling dat we ons aan een partner binden of aandelen overdragen aan een partner. Als we dat in de toekomst willen doen, dan zal er een andere politieke beslissing moeten worden genomen.

Alle aandelen van T-groep zijn nu in handen van de overheid en worden gestuurd via de vennootschap met sociaal oogmerk. Die vennootschap beslist ook wat zal worden gedaan met opbrengst van de aandelen.

De structurele samenwerkingsverbanden zijn de normale samenwerkingsverbanden op de markt die gericht zijn op bepaalde marktsegmenten. Zo is er een nauwe samenwerking met de firma Daikin.

Start was een samenwerkingsverband dat was opgezet in afwachting van de mogelijkheden die T-groep nu biedt. Door het feit dat T-groep een NV is, wordt het veel gemakkelijker om samenwerkingsverbanden op poten te zetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gesco-tewerkstelling in de Centra voor Thuiszorg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gesco-tewerkstelling in de Centra voor Thuiszorg.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op de ongewijzigde gesco-financiering in de thuiszorg. De VIA-akkoorden hebben de thuiszorgsector natuurlijk wel verplicht de nodige loonsverhogingen door te voeren. Het verschil tussen de uitgaven en de subsidies wordt echter steeds groter. Als ik goed geïnformeerd ben, zijn de subsidies niet meer gewijzigd sinds 1997.

Ik praat over een aanzienlijke groep tewerkgestelden. Het is niet gemakkelijk een oplossing te vinden voor de problematiek, aangezien de trekkingsrechten afkomstig zijn van de federale overheid.

De regelgeving voor de subsidiëring van de gesco's bepaalt dat de subsidies zijn gekoppeld aan het aantal arbeidsplaatsen. Voor de toegekende maar niet ingevulde arbeidsplaatsen worden uiteraard geen subsidies gegeven. De huidige regelgeving biedt geen mogelijkheden om mensen te vervangen die afwezig zijn. Ze mogen zelfs niet worden

Maes

vervangen indien hun afwezigheid niets kost omdat ze bijvoorbeeld tijdskredieten hebben opgenomen. Voor de thuiszorgsector zijn er twee mogelijkheden : de arbeidsduurvermindering weigeren of ze niet weigeren, maar in dat laatste geval lijdt de dienstverlening daaronder.

Indien thuiszorgorganisaties aanspraak willen kunnen maken op subsidies voor begeleidend personeel, moet hun personeel van minister Vogels minstens 1450 uren presteren bij het cliënteel. Omdat afwezigheden van korte duur niet mogen worden vervangen, kunnen de subsidies eigenlijk niet worden toegekend.

Om deze onvolmaaktheden op te lossen, zouden de subsidies moeten worden losgekoppeld van het aantal effectieve arbeidsplaatsen. Er kan dan worden gewerkt met enveloppefinanciering. Het subsidiebedrag kan dan worden bepaald door de basis-subsidie te vermenigvuldigen met het aantal toegekende arbeidsplaatsen.

Uitgaande van deze oplossing zou men kunnen overgaan tot de vervanging van de afwezige personeelsleden en zelfs tot bijkomende aanwervingen, zonder dat de overheid extra budgetten moet uittrekken. De bijsturing of controle van de bestede subsidies kan achteraf gebeuren op basis van de correct uitbetaalde personeelsuitgaven. Mijnheer de minister, hierbij aansluitend is de omvorming van de gescostatuten naar een reguliere tewerkstelling, met een subsidiëring zoals bij de regularisatie van de DAC-projecten, het optimale toekomstbeeld.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van het gebrekkig systeem van gescosubsidiëring ? Het systeem maakt het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk, om personeel te vervangen. Wat is uw houding terzake ? Bent u bereid het systeem aan te passen zonder het budget te overschrijden ? Zo ja, hoe wenst u dit te doen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik sluit me in ieder geval aan bij de slotopmerking. Een volledige regularisatie is de oplossing. Dit zou meteen inhouden dat de minister van Werkgelegenheid zich daar niet meer mee zou moeten inlaten.

Het gescosysteem is een bijzonder systeem. De doelstelling is mensen tewerk te stellen. Oorspron-

kelijk werd dit gekoppeld aan de ondersteuning van bepaalde sectoren, zoals ook hier het geval is. In het licht van het afscheid nemen van oude vormen en gedachten, moeten we ons uit die context bevrijden. Zoals steeds duurt dit enige tijd. De strijd gaat echter ook op dit vlak door.

Mijnheer Maes, de problemen blijken niet zo groot te zijn als geschetst. De subsidiëring van de gesco's is gebaseerd op een aanvraagdossier en de ministeriële beslissing, waarbij een toekenning werd gegeven voor een bepaald aantal voltijdse equivalenten. Het klopt dat het aantal voltijdse equivalenten niet mag worden overschreden. Het is echter niet juist dat de werkgever een 'gescowerknemer' bij afwezigheid – ziekte, arbeidsduurvermindering, enzovoort – niet mag vervangen.

De toegepaste regel is bovendien vrij eenvoudig en logisch. Elke vervanging is mogelijk in zoverre dit geen hogere subsidie teweegbrengt door bijvoorbeeld zowel de vervanger als de titularis te betoelagen. Concreet betekent dit dat bij loopbaanonderbreking van de titularis onmiddellijk tot vervanging mag worden overgegaan. Bij ziekte mag dit slechts gedurende 1 maand. Toch lijkt dit laatste geen onoverkomelijk lange periode als we er rekening mee houden dat vervangers moeten worden geselecteerd.

Om flexibel te kunnen werken met allerlei vormen van deeltijdse arbeid werd de beslissing uitgedrukt in voltijdse equivalenten. Dit houdt in dat de werkgever de keuze heeft tussen voltijdse of deeltijdse arbeidsovereenkomsten. Onbenutte arbeidsdeeltjes kunnen worden gecombineerd. Een werkgever heeft bijvoorbeeld een toekenning voor twee voltijdse equivalenten, ingevuld door twee personen met beide een voltijdse arbeidsovereenkomst. Als de werknemers vragen om deeltijds te mogen werken, dan kan de werkgever vrij beslissen de vrijgekomen halftijdse plaatsen in te vullen door twee nieuwe werknemers met eveneens een halftijdse overeenkomst. Hij kan ook de twee arbeidsdeeltjes combineren tot één nieuw voltijds contract. Er mag worden gecombineerd binnen het aantal eenheden. Uiteraard moet er rekening worden gehouden met de federale wetgeving over de minimale arbeidsduur om een geldige arbeidsovereenkomst te hebben.

Naar ons oordeel is het systeem noch rigide, noch gebrekkig. Wel kan er slechts worden ingespeeld op een vervanging vanaf het ogenblik dat er een bepaalde afwezigheid is. Binnen de gescoregeling is het dus niet mogelijk extra personeel aan te werven dat zou fungeren als een soort continue ver-

Landuyt

vangingspool bovenop het aantal voltijdse equivalenten.

De enveloppensubsidiëring past dus eigenlijk in de volledige regularisatie. Anders werken we volledig buiten het systeem van tewerkstellingsprogramma's.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verrast me echter ook. Blijkbaar werkt het systeem in de sector anders. Ik zal nagaan of er op het plaatselijk vlak tegenwerking is. Dat is natuurlijk ook mogelijk.

Wat gebeurt er dan met de maatregelen van minister Vogels, die bepalen dat er minimaal 1.450 uren moet worden gewerkt vooraleer men in aanmerking komt voor een betoelaging ? Als er een vervanger moet worden gezocht, dan kunnen die 1.450 toch niet worden opgevuld ? Ik betwijfel of de enveloppenfinanciering te maken heeft met het regulariseren van de tewerkstelling. Kan dat vandaag ook niet worden ingevoerd in een gescostatuuat ?

Minister Renaat Landuyt : Die vraag moet u aan de bevoegde minister stellen. We kunnen van de tewerkstellingsprogramma's niet een soort totale enveloppe per instelling maken. Dat zou vloeken met de federale reglementeringen. Het ministerie van Tewerkstelling geeft de toelating voor het invullen van een bepaalde hoeveelheid. We passen bij waar er tewerkstelling is. De implicaties op de rest van de subsidiëring vallen onder de bevoegde minister.

Iemand die in het gescosysteem wordt aangeworven, moet aan bijzondere voorwaarden voldoen. De optie om iemand via een normaal contract aan te werven blijft ook open, maar dat is duurder. Het perverse van het gescosysteem is dat die twee doelstellingen botsen met elkaar. Ooit was dat een voordeel. De werkloosheid werd aangepakt en tegelijk werd er inhoudelijk een stap vooruit gezet. De overheid zou de tewerkstellingssystemen moeten richten op nieuwe situaties. Bestaande goede projecten moeten op een andere manier worden gehonoreerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over kinderopvang in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Mahassine tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over kinderopvang in Vlaanderen.

De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, laat mij beginnen met een citaat. 'Elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening en kinderopvang dient een basisvoorziening te zijn. Daarvoor moet het aanbod drastisch verhoogd worden en de kinderbijdrage voor de gezinnen met lage inkomens vermindert worden.' Dit is het uitgangspunt van het totaalleidsplan kinderopvang van 3 maart 2000.

We zijn ondertussen 3 jaar verder en er is nog heel wat werk aan de winkel. Er is nog steeds een tekort aan kinderopvang en het aanbod is ontoegankelijk. Bij alleenstaande ouders wordt het probleem nog scherper gesteld. Ook op het moment dat iemand wil solliciteren, een opleiding wil volgen of wordt opgeroepen voor een interimjob, is er nood aan een snel beschikbare en vooral laagdrempelige kinderopvang.

Mijnheer de minister, wat hebt u bijgedragen aan de uitbouw van de buitenschoolse kinderopvang vanuit uw bevoegdheid werkgelegenheid ? Hoeveel extra tewerkstellingsplaatsen hebt u in 2000, 2001 en 2002 gecreëerd in de buitenschoolse kinderopvang ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, bij momenten voel ik me bevoegd voor kinderopvang. Dat klopt echter niet. Budgettair gezien zou men daaraan kunnen twifelen. In de optiek van werkgelegenheid is kinderopvang ook belangrijk voor de tewerkstelling. Vanuit die bezorgdheid geeft de VDAB jaarlijks 34 opleidingen voor buitenschoolse kinderopvang. Dit betekent dat er sinds juli 1999 in heel Vlaanderen 1.764 cursisten zijn geweest.

Tewerkstelling is een gewestmaterie. Vanaf het begin hebben de buitenschoolse kinderopvangprojecten een bijna constante stijging van het aantal

Landuyt

toegekende weerwerkgesco's gekend. Wij volgen het criterium van Kind en Gezin, waarbij viertien kinderopvangplaatsen staan voor een fulltime eenheid. Voor de gesco's betekent dat dat een fulltime eenheid wordt toegekend per veertien kinderopvangplaatsen.

Ik sprak van een constante stijging gedurende 10 jaar, maar eigenlijk is er een versnelling gekomen sinds 1999. Toen hebben we de voorwaarden voor tewerkstelling versoepeld. De helft van het totale aantal plaatsen werd gecreëerd sinds juli 1999. Ik geef enkele cijfers. In 1999 zijn er 141,8 fulltime eenheden bijgekomen. Dat cijfer moet worden vermenigvuldigd met veertien om het aantal kinderopvangplaatsen dat daartegenover staat, te kennen. In 2000 werden 171,71 fulltime eenheden goedgekeurd en in 2001 120,9. In 2002 waren dat er 163,5. In 2002 heeft mijn administratie mij gewaarschuwd voor mijn goedheid : we moesten eens nagaan of dat budgettair nog wel mogelijk was, omdat het tewerkstellingsbudget nogal zwaar werd belast.

Sinds de start van het systeem, 10 jaar geleden, werden er in totaal 1.197 fulltime eenheden toegekend, waarvan de helft dus tijdens de voorbije 3 jaren. Dat betekent dat er bijna 15.000 kinderopvangplaatsen worden aangeboden via dit systeem. In totaal zijn er 202 kinderopvanginitiatieven, gespreid over heel Vlaanderen. Hiervoor werd een bedrag uitgetrokken van 14,8 miljoen euro of 595 miljoen frank. Dat is een budget dat van Tewerkstelling komt.

In de kinderopvang werken 2.031 personen via dat bijzondere gesco-statuut. Toen men mij erop wees dat ik die groei budgettair niet kon volhouden, kwam ik in aanraking met de onthaalouders. Kind en Gezin eiste van hen dat ze een bijzondere opleiding volgden, terwijl die mensen niet eens een volwaardige arbeidsovereenkomst kregen. Het was dan mijn reactie om die opleiding te koppelen aan een betere erkenning van die mensen. Het kan namelijk niet dat Kind en Gezin voortdurend eisen stelt zonder dat het departement Werkgelegenheid hen een volwaardig statuut kan geven. Daarover gaan de politieke discussies die nu bezig zijn. Met de steun van de sociale partners zullen we wellicht een stap vooruit kunnen zetten, niet in de richting van regulariseren maar in de richting van harmoniseren. Zo kunnen we ervoor zorgen dat de individuele situatie van die betrokken personen zo dicht mogelijk bij een volwaardige tewerkstelling komt. Op hun vraag gaat het dikwijls wel om een deeltijdse tewerkstelling.

Wat is de huidige stand van zaken ? De nieuwe aanvragen en vragen tot uitbreiding werden geblokkeerd omwille van budgettaire problemen, die zich veeleer situeerden op het vlak van het budget van Welzijn dan op dat van Werkgelegenheid. Het federale Fonds voor Collectieve Uitrustingen, dat wordt gevoed door sociale bijdragen, is namelijk bij manier van spreken uitgeput en daarom moet de werking voor een klein gedeelte worden gesubsidieerd via het budget Welzijn. Daar zijn er blijkbaar andere prioriteiten, waardoor er zich nu budgettaire tekorten voordoen.

Ook hier komen de sociale partners, die zoals u weet paarser dan paars zijn, ons tegemoet in hun laatste akkoord. Ze stellen namelijk de eis om het groeipad van honderd fulltime eenheden of duizend bijkomende arbeidsplaatsen aan te houden. Met de steun van de vijfde colonne van de Vlaamse regering zullen we dat wellicht kunnen realiseren. 100 bijkomende fulltime eenheden zijn bijvoorbeeld goed voor 5 miljoen frank van mijn budget. Eigenlijk is het meer, want er moet ook rekening worden gehouden met de inspanningen voor de coördinatoren en de werkingsmiddelen van Kind en Gezin uit de begroting van de minister van Welzijn. Met de steun van de sociale partners zou dat bij de budgetcontrole weer in orde moeten komen.

De voorzitter : De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat veel duidelijker was dan wat ik tot nu toe heb gekregen. Ik onthoud dat we bij de budgetcontrole een duidelijk beeld moeten hebben van uw bijkomende inspanningen en die van de hele Vlaamse regering. Ik hoop ook dat we binnenkort de regularisatie van de nepstatuten mogen verwelkomen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de minister, allochtone groepen vragen naar mogelijkheden om mensen van allochtone afkomst als onthaalmoeder te laten werken, omdat dat de drempel voor buitenhuis werken verlaagt. Weet u hoeveel van die tewerkstellingsplaatsen in 2000 door allochtonen zijn ingenomen ?

Minister Renaat Landuyt : We mogen onthaalmoeders niet verwarren met de buitenschoolse kinderopvang. Voor de buitenschoolse kinderopvang zoekt de gemeente naar ruimte om kinderen buiten de schooluren collectief op te vangen. Onthaal-

Landuyt

moeders zijn mensen uit gezinnen die kinderen opvangen.

Ik weet niet hoeveel allochtonen er bij die 2.031 mensen waren, maar er waren er zeker bij. Om in aanmerking te komen voor het statuut moet iemand immers behoren tot de werkzoekenden uit moeilijke groepen. Ik kan me niet voorstellen dat er geen allochtonen bij zouden zijn. Het hangt verder af van de individuele initiatieven en van de manier van rekruteren en keuzes maken. We krijgen aanvragen voor erkenning, en zij werven mensen aan die aan de voorwaarden voldoen. Verder is het hun keuze.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de installatie van een Subregionale Begeleidingscel Kempen in het kader van het Urgentieprogramma tot behoud van het Kempense industriële weefsel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de installatie van een Subregionale Begeleidingscel Kempen in het kader van het Urgentieprogramma tot behoud van het Kempense industriële weefsel.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag gaat over de installatie van de Subregionale Begeleidingscel Kempen in uitvoering van het urgentieprogramma. Het is algemeen geweten dat de slabbende economie in Europa, en dus ook in Vlaanderen, haar tol heeft geëist, getuige daarvan de bedrijfssluitingen en herstructureringen. Ook in de Kempen zijn er de jongste maanden nogal wat werklozen bij gekomen.

In het streekmemorandum aan de Vlaamse regering hebben de STC Turnhout en het Streekplatform Kempen de oprichting gevraagd van een Subregionale Begeleidingscel Kempen, die initiatieven zou kunnen ontwikkelen om de met werkloosheid bedreigde werknemers beter te kunnen opsporen en gemakkelijker te kunnen begeleiden. Aan die

cel moeten dan ook verschillende taken worden toegekend, ten gunste van alle werknemers, ongeacht de grootte van hun bedrijf, dus ook van KMO's.

De Vlaamse regering heeft daarop geantwoord bereid te zijn tot de oprichting van zo'n sociale preventiecel in de schoot van de VDAB. Hoewel in de tekst duidelijk werd verwezen naar de provinciale structuur van de VDAB, werd toch mondeling gesteld dat het om een initiatief op subregionaal niveau zou gaan. In Herentals heeft de minister in de vergadering met de vertegenwoordigers van de streek en de IKW gesteld dat de oprichting van deze cel in een experimentele fase in de regio Kempen zou kunnen gebeuren. De activiteiten zouden ook overeenkomen met de voorstellen die in het streekmemorandum van het Streekplatform Kempen waren opgenomen.

Intussen wil de Vlaamse regering het systeem van preventiecellen veralgemenen naar alle provincies in Vlaanderen. Dat is positief. De Vlaamse regering ziet het wel degelijk als een provinciaal initiatief en de preventiecel zou twee personeelsleden toegewezen krijgen. Concreet zou er voor het arrondissement Turnhout een halftijds personeelslid zijn. Bovendien zou de inhoud van de werkzaamheden beperkt blijven tot het opmaken van analyses. Dit betekent dus dat deze halftijdse werknemer nooit zou toekomen aan concrete begeleiding.

Mijnheer de minister, het is duidelijk dat de Vlaamse regering het eens is met de inhoud van de voorstellen van de STC Turnhout en van het Streekplatform Kempen, maar dat zij niet over de nodige, op subregionaal niveau inzetbare financiële middelen beschikt om haar belofte waar te maken. Dit is heel jammer, gezien de problematiek waarmee de Kempen te kampen hebben. Ik neem aan dat er nog andere regio's zijn met moeilijkheden, maar u hebt zelf aan den lijve kunnen ondervinden dat de Kempen met bijzonder specifieke problemen te maken hebben.

Ik hoop dan ook dat de preventiecel voldoende middelen toebedeeld zal krijgen om haar werkzaamheden kwalitatief en vanuit een gezond onafhankelijke positie in te vullen. Ik pleit er daarom voor dat deze cel op zijn minst de volgende taken zal kunnen uitvoeren, en dit naast het maken van analyses : het optimaliseren van het gebruik van het Herplaatsingsfonds, ook voor de KMO's ; het uitwerken van een additioneel aanbod in geval van sluiting, herstructurering of collectief ontslag ; het onderzoeken van nieuwe tewerkstellings- en werkgelegenheidsmogelijkheden ; het opereren als per-

De Cock

manente barometer en seismograaf en tot slot het promoten van de opleidings- en adviescheques.

Ik hoop dat u op deze vragen en verzoeken een positief antwoord zult formuleren.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer De Cock, ik deel uw bezorgdheden, maar u moet wel begrijpen dat ik in mijn antwoord enkel kan ingaan op wat ikzelf, naar mijn eigen mening, veilig heb kunnen stellen. Vanuit mijn bevoegdheden probeer ik zoveel mogelijk gevolg te geven aan de afspraken die met de Kempen werden gemaakt. Het meest concrete – om het ook te kunnen verantwoorden op Vlaams niveau – is het institutionaliseren van onze zogenaamde sociale-interventieteams via een provinciale spreiding.

Het enige wat ik u vandaag als antwoord kan geven, is een juiste taakomschrijving van die preventieteams. Immers, veel van uw bezorgdheden overschrijden mijn bevoegdheden. Zij blijven wel het voorwerp uitmaken van overleg tussen de actoren van de Kempen en de Vlaamse regering.

Wat mijn bevoegdheden betreft, worden in ieder geval lessen getrokken uit de ervaringen in Vlaams-Brabant en de Kempen. We willen dan ook dat mensen van de VDAB vrijgesteld worden om een permanente barometer- en seismograaffunctie op te nemen. De bedoeling daarbij is dat het team proactief kan inwerken op de te verwachten schokken in de betrokken regio. Concreet betekent dit het verzamelen van alle nuttige informatie in het kader van bedrijfssluitingen, herstructureringen, faillissementen, collectieve ontslagen en sectorale reconversies. Door proactief gegevens te verzamelen kunnen we, aan de hand van juiste functieprofielen, te weten komen wat we moeten doen op het vlak van begeleiding en beroepsopleiding.

Een tweede taak van deze mensen betreft de organisatie van de eerstelijnsopvang voor werknemers. Dit is een soort 'eerste hulp bij sociaal-economische ongevallen'. Dit betekent concreet collectieve infosessies, collectieve inschrijvingen, alsook de doorverwijzing naar het regulier VDAB-aanbod.

De derde taak is het bijstaan van ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering met betrek-

king tot het inzetten van het menselijk kapitaal, en dit uiteraard met het oog op een maximale vrijwaring van de bestaande werkgelegenheid.

Via een aanvullende dotatie aan de VDAB willen wij hier in de eerstkomende dagen gestalte aan geven.

Ik wens me te verontschuldigen omdat ik niet zomaar op sommige van uw suggesties kan ingaan. Dit moet immers het voorwerp uitmaken van overleg met mijn bevoegde collega's binnen de regering.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, meer bepaald voor de toegelichte taakomschrijving.

Ik had ook gevraagd of er voldoende middelen vrijgemaakt zouden kunnen worden. Zal het om meer dan één halftijdse werknemer voor de Kempen of het arrondissement Turnhout ? Hebt u zicht op de verhouding binnen de provincie ? Daar bestaat immers nogal wat onduidelijkheid over.

Minister Renaat Landuyt : Ik denk dat het verkeerd is om een statische verdeling te maken van die mensen. Twee mensen per provincie wil niet zeggen dat we die per provincie nogmaals gaan indelen. Het is de bedoeling dat die interventieteams zich op een bepaalde regio gaan enteren of op een bepaalde lokale situatie gaan inspelen. Het is dus juist de bedoeling dat ze op een bepaald ogenblik met twee ter beschikking staan van de Kempen, tenzij er zich binnen de provincie iets anders zou opdringen.

Het betreft dus een bijkomende organisatie van de werking van de VDAB om soepel te kunnen inspelen op plaatselijke situaties die zich plotseling aankondigen of voordoen. U moet het zien als de formalisering van de ervaring die we de voorbije maanden uit negatieve situaties hebben opgebouwd. Daarom moeten we nu voorzien in een team dat als een soort MUG snelle interventies kan doen, met de nodige knowhow en ervaring om dit vlug te realiseren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.27 uur.*
